

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1974-1975

10 DECEMBER 1974

WETSVOORSTEL

tot toekenning van een verlof om gezinsredenen
wegens ziekte van een kind.

(Ingediend door Mevrouw Mathieu-Mohin.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Ieder jaar neemt het aantal werkende vrouwen toe. Die toename zal zich tijdens de komende jaren doorzetten omdat ten gevolge van de veroudering van onze bevolking — die nu reeds een der oudste ter wereld is — steeds meer een beroep op vrouwelijke arbeidskrachten gedaan zal moeten worden.

De inschakeling van vrouwen in het arbeidsproces schept problemen, waarvan sommige niet en andere wel belangrijk zijn, zodat de samenleving daar in ieder geval een oplossing moet voor vinden en zich aan de toestand moet aanpassen.

Een van die vraagstukken is de oppas van zieke kinderen.

Want aangezien er geen ziekenhuizen zijn die patiënten alleen tijdens de dag opnemen, rijst de vraag wat moet gebeuren met een kind dat plotseling ziek wordt en noch in de crèche noch op school kan worden opgenomen en dat door verwanten noch vrienden opgepast kan worden.

Over het algemeen gaat de vrouw dan niet werken om het kind te kunnen oppassen, omdat zij minder verdient dan haar man. Dat is een van de oorzaken van het absentisme bij de vrouwen, dat zo nadelig is voor hun beroepsloopbaan.

Er is nochtans een oplossing.

Elk personeelslid zou afwezig mogen blijven op voorlegging van een geneeskundig getuigschrift waarbij wordt verklaard dat de gezondheidstoestand van het kind van de betrokkene de aanwezigheid van deze laatste vereist.

De duur van dit verlof — dat ten hoogste zeven werkdagen per jaar zou mogen bedragen — zou in alle opzichten worden gelijkgesteld met arbeidsduur.

Volgens de specialisten is dat de enige goede oplossing, aangezien zij het kind in staat stelt thuis te blijven en er de affectieve aanwezigheid van één van beide ouders te genieten, waardoor alle kosten en gevaren van andere oplossingen worden voorkomen.

Chambre des Représentants

SESSION 1974-1975

10 DÉCEMBRE 1974

PROPOSITION DE LOI

accordant un congé familial
pour maladie d'un enfant.

(Déposée par Madame Mathieu-Mohin.)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Chaque année, le nombre de femmes qui travaillent s'accroît. Il augmentera encore dans les années à venir, puisque le vieillissement de notre population — qui déjà aujourd'hui est une des plus vieilles du monde — rendra encore plus impératif l'appel à la main-d'œuvre féminine.

L'entrée des femmes dans le monde du travail pose des problèmes, les uns mineurs, les autres aigus, auxquels, de toute façon, notre société doit trouver une solution et s'adapter à la situation.

Un de ces problèmes est la garde des enfants malades.

Faute d'hôpitaux de jour, que faire en effet d'un enfant qui tombe brusquement malade et qui n'est accepté ni à la crèche, ni à l'école, lorsque l'on ne dispose pas de l'aide de parents ou d'amis ?

Généralement, dans ce cas, la mère ne va pas travailler pour garder l'enfant, ses rémunérations étant moins importantes que celles du mari. Ceci constitue une des raisons de l'absentisme des femmes qui nuit tant à leur carrière professionnelle.

Une solution existe cependant.

Elle consiste à permettre à tout membre du personnel de s'abstenir sur présentation d'un certificat médical attestant que l'état de santé de son enfant requiert sa présence.

Ces congés, qui ne pourraient excéder un maximum de sept jours ouvrables par an, devraient être considérés, à tous points de vue, comme une période d'activité de service.

De l'avis des spécialistes, c'est la seule solution valable car elle permet à l'enfant de rester chez lui et d'y bénéficier de la présence affective de l'un de ses parents et d'éviter ainsi tous les frais et les dangers que présentent les autres solutions.

Sommige gemeentelijke instanties en de agglomeratie-raad stellen in deze kwestie belang en de conferentie van burgemeesters van de hoofdstad heeft onlangs een commissie opgericht die ermede belast is alle aspecten van het vraagstuk te onderzoeken. Het toekennen van verlof voor de op-pas van zieke kinderen maakt immers deel uit van sommige vakbondseisen. Men mag dus hopen dat bedoeld verlof weldra door wetteksten zal worden bekrachtigd en tot de gewoonten zal gaan behoren.

Opgemerkt zij dat het van zeer groot belang is dat zulk een verlof zowel aan de vader als aan de moeder kan worden toegestaan, ten einde de vrouwenarbeid en de werkgevers die vrouwelijke arbeidskrachten te werk stellen niet te benadelen; meer algemeen gezien zou dat verlof worden toegekend aan al wie werkelijk een kind opvoedt.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Deze wet is van toepassing op de werknemers en werkgevers in de overheidssector en de particuliere sector, ongeacht of de onder het gezag van een andere persoon geleverde arbeidsprestaties krachtens een arbeidsovereenkomst of anderszins worden verricht.

Art. 2.

De werknemer die gezinsuitkeringen ontvangt, heeft het recht om van zijn werk weg te blijven met behoud van zijn normale bezoldiging, wanneer een kind dat hij werkelijk grootbrengt, ziek is en de toestand van dat kind bestendige oppas vergt.

Een afwezigheid voor ziekte van een kind mag evenwel niet langer dan drie dagen duren. In de loop van één kalenderjaar mogen de op deze wet steunende afwezigheden zeven dagen niet te boven gaan.

Art. 3.

De werknemer die op dit verlof aanspraak maakt, moet zijn werkgever onmiddellijk verwittigen en hem binnen 24 uur een geneeskundig getuigschrift doen toekomen waarbij wordt bevestigd dat wegens de ziekte van het kind zijn bestendige aanwezigheid vereist is.

Art. 4.

De afwezigheden wegens ziekte van een kind worden gelijkgesteld met arbeidsprestaties en mogen voor de werknemer geen nadeel meebrengen inzake loopbaan, noch inzake het bedrag van zijn beloning, noch inzake vakantie en verlofdagen, noch inzake de gebruikmaking van zijn rechten inzake sociale zekerheid.

2 december 1974.

Certaines autorités communales, ainsi que le conseil d'agglomération, s'intéressent à la question et la conférence des bourgmestres de la capitale vient de créer une commission chargée d'étudier tous les aspects du problème. En effet, l'octroi d'un congé pour la garde d'enfants malades fait partie de certains cahiers de revendications syndicales. On peut donc espérer que ce congé sera bientôt repris dans les textes et entrera dans les mœurs.

Il y a lieu de souligner qu'il est particulièrement important que ce congé puisse être attribué au père comme à la mère, afin de ne pas porter préjudice au travail féminin et aux employeurs de main-d'œuvre féminine; d'une manière plus générale, ce congé serait accordé à toute personne qui élève effectivement un enfant.

L. MATHIEU-MOHIN.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

La présente loi s'applique aux travailleurs et aux employeurs dans les secteurs public et privé, sans distinguer si les prestations fournies sous l'autorité d'une autre personne le sont en vertu d'un contrat de louage de travail ou autrement.

Art. 2.

Le travailleur qui est allocataire de prestations familiales a le droit de s'absenter de son travail avec maintien de sa rémunération normale, lorsqu'un enfant qu'il élève effectivement est malade et que son état exige une présence constante.

Toutefois, une absence pour maladie d'un enfant ne peut dépasser trois jours. Au cours d'une année civile, les absences fondées sur la présente loi ne peuvent dépasser sept jours.

Art. 3.

Le travailleur qui demande à bénéficier de ce congé doit prévenir immédiatement l'employeur et faire parvenir à celui-ci, dans les 24 heures, un certificat médical attestant que la maladie de l'enfant requiert sa présence constante.

Art. 4.

Les absences pour maladie d'un enfant sont assimilées aux prestations de travail et ne peuvent porter préjudice au travailleur ni dans le déroulement de carrière, ni dans le montant de sa rémunération, ni en matière de vacances et de jours de congé, ni dans l'exercice de ses droits à la sécurité sociale.

2 décembre 1974.

L. MATHIEU-MOHIN.